॥५॥ पञ्चमीं चितिं चिनोति । सा ह्यस्यैषा समान एव तद्वै तदमृतममृतꣳ हि समानः सैषामृतचितिस्तदेतन्मर्त्यमुभयतोऽमृतेन परिगृह्णाति तेनास्यैतदमृतं भवत्यथ पुरीषं निवपति तद्ध्यस्यैतन्मेद एव तद्वै तन्मर्त्यं मर्त्यꣳ हि मेदस्तदेतस्मिन्नमृते प्रतिष्ठापयति तेनास्यैतदमृतं भवति ॥६॥ षष्ठीं चितिं चिनोति । सा ह्यस्यैषा वागे वतद्वै तदमृतममृतꣳ हि वाक्सैषामृतचितिस्तदेतन्मर्त्यमुभयतोऽमृतेन परिगृह्णाति तेनास्यैतदमृतं भवत्यथ पुरीषं निवपति तद्ध्यस्यैतदसृगेव वगेव तद्वै तन्मर्त्यं मर्त्यꣳ ह्यसृङ्मर्त्या वक्तदेतस्मिन्नमृते प्रतिष्ठापयति तेनास्यैतदमृतं भवति ॥७॥ ता वाऽएताः । षडिष्टकाचितयः षट् पुरीषचितयस्तद्द्वादश द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैव तत्प्रजापतिरेकधाऽऽत्ममृतमात्मानमकुरुत तथैवैतद्यजमान एकधाऽऽत्ममृतमात्मानं कुरुते ॥८॥ अथ विकर्णीं च स्वयमातृण्णां चोपधाय । हिरण्यशकलैः प्रोक्षत्यग्निमभ्यादधाति रूपमेव तत्प्रजापतिर्हिरण्मयमत्तत आत्मनोऽकुरुत तद्यदत्ततस्तस्मादिदमत्त्यमात्मनो रूपं तस्मादाहुर्हिरण्मयः प्रजापतिरिति तथैवैतद्यजमानो रूपमेव हिरण्मयमत्तत आत्मनः कुरुते तद्यदत्ततस्तस्मादिदमत्त्यमात्मनो रूपं तस्माद्ये चैतद्विदुर्ये च न हिरण्मयोऽग्निचिदमुष्मिंल्लोके सम्भवतीत्येवाहुः ॥९॥ तद्धैतद्धाणिडल्यश्च साप्तरथवाहनिश्च । आचार्यान्तेवासिनौ व्यूदाते रूपमेवास्यैतदिति ह स्माह शाणिडल्यो लोमानीति साप्तरथवाहनिः ॥१०॥ स होवाच शाणिडल्यः । रूपं वाव लोमवद्रूपमलोमकꣳ रूपमेवास्यैतदिति तद्वै तत्तथा यथा तद्धाणिडल्य उवाच संचितेऽग्निः प्रणीयते प्रणीताद्ऊर्ध्वꣳ समिध आहुतय इति हूयन्ते ॥११॥ प्राणेन वै देवा अन्नमदन्ति । अग्निरु देवानां प्राणस्तस्मात्प्राग्देवेभ्यो जुह्वति प्राणेन हि देवा अन्नमद्त्यपानेन मनुष्या अन्नमदन्ति तस्मात्प्रत्यङ्मनुष्येष्वन्नं धीयतेऽपानेन हि मनुष्या अन्नमदन्ति ॥१२॥ तदाहुः । न वयसोऽग्निचिदश्नीयाद्वयो वाऽएष